

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2017/458 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 15 martie 2017

de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 în ceea ce privește consolidarea verificărilor prin consultarea bazelor de date relevante la frontierele externe

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Efectuarea de verificări la frontierele externe rămâne una dintre principalele garanții ale spațiului fără controale la frontierele interne și contribuie semnificativ la garantarea securității pe termen lung a Uniunii și a cetățenilor săi. Acestea se efectuează în interesul tuturor statelor membre. Unul dintre obiectivele acestor verificări este de a preveni orice amenințare la adresa securității interne și a ordinii publice ale statelor membre, indiferent de originea unei astfel de amenințări, inclusiv atunci când o astfel de amenințare provine de la cetățenii Uniunii.
- (2) Verificările minime, bazate pe o examinare simplă și rapidă a valabilității documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei, reprezintă în prezent norma în cazul persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii. Fenomenul luptătorilor teroriști străini, dintre care mulți sunt cetățeni ai Uniunii, demonstrează necesitatea de a consolida verificările la frontierele externe în ceea ce privește persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii.
- (3) Prin urmare, documentele de călătorie ale persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii ar trebui verificate în mod sistematic la intrarea și la ieșirea de pe teritoriul statelor membre prin consultarea bazelor de date relevante privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate pentru a se asigura faptul că aceste persoane nu își ascund identitatea reală.
- (4) Statele membre sunt obligate să verifice în mod sistematic la intrare resortisanții țărilor terțe prin consultarea tuturor bazelor de date relevante. Ar trebui să se asigure faptul că aceste verificări sunt realizate în mod sistematic și la ieșire.
- (5) Polițiștii de frontieră ar trebui, de asemenea, să verifice sistematic persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii prin consultarea Sistemului de informații Schengen (SIS) și a altor baze de date relevante ale Uniunii. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere consultării bazelor de date naționale și ale Interpolului.
- (6) În acest scop, statele membre ar trebui să se asigure că polițiștii lor de frontieră au acces, la punctele de trecere a frontierelor externe, la bazele de date relevante naționale și ale Uniunii, inclusiv la SIS și la baza de date a Interpolului privind documentele de călătorie pierdute și furate (SLTD), în vederea asigurării unei puneri în aplicare depline a prezentului regulament.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 16 februarie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 7 martie 2017.

- (7) Aceste noi verificări sistematice ar trebui să se desfășoare în deplină conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, inclusiv cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”) și cu articolul 4 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, și ar trebui să respecte pe deplin demnitatea umană, în conformitate cu articolul 7 din respectivul regulament.
- (8) În conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) 2016/399, statele membre ar trebui să aloce personal și resurse corespunzătoare și suficiente pentru desfășurarea verificărilor sistematice astfel încât aceste verificări să nu cauzeze timp de așteptare excesivi și să nu afecteze fluiditatea traficului la frontierele externe.
- (9) Obligația efectuării de verificări sistematice la intrare și la ieșire se aplică pentru frontierele externe ale statelor membre. Obligația se aplică, de asemenea, atât la intrare, cât și la ieșire, pentru frontierele interne ale statelor membre pentru care verificarea în conformitate cu procedurile de evaluare Schengen aplicabile a fost deja finalizată cu succes, dar pentru care nu s-a luat încă decizia privind eliminarea controalelor la frontierele lor interne în temeiul dispozițiilor relevante din actele de aderare relevante. Pentru a nu supune persoanele care beneficiază de dreptul de liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii verificărilor respective de două ori atunci când trec frontierele interne ale statelor membre respective pe cale terestră, la ieșire ar trebui să fie posibil ca aceste persoane să fie supuse verificărilor respective în mod nesistematic, pe baza unei evaluări a riscurilor.
- (10) Evoluțiile tehnologice au făcut posibilă, în principiu, consultarea bazelor de date relevante în așa fel încât aceasta să aibă un efect limitat asupra duratei procesului de trecere a frontierei, întrucât verificările documentelor și ale persoanelor pot fi desfășurate în paralel. Porțile automate pentru controlul la frontiere ar putea fi relevante în contextul respectiv. Utilizarea datelor privind pasagerii primite în conformitate cu Directiva 2004/82/CE a Consiliului⁽²⁾ sau în conformitate cu alte dispoziții legale naționale sau ale Uniunii ar putea, de asemenea, să contribuie la accelerarea procesului de efectuare a verificărilor necesare la trecerea frontierei. Prin urmare, este posibil să se consolideze verificările la frontierele externe în vederea unei mai bune identificări a persoanelor care au intenția de a-și ascunde identitatea reală sau care fac obiectul unei alerte relevante din motive de securitate sau în vederea arestării, fără efecte negative disproporționate asupra persoanelor care călătoresc cu bună-credință. Ar trebui să se efectueze verificări sistematice la toate frontierele externe.
- (11) Cu toate acestea, în cazul în care desfășurarea verificărilor sistematice prin consultarea bazelor de date la frontiere are un impact disproporționat asupra fluidității traficului la frontieră, statele membre ar trebui să fie autorizate să nu efectueze respectivele verificări sistematice în cazurile în care, pe baza unei evaluări a riscurilor, s-a stabilit faptul că această derogare nu ar conduce la un risc de securitate. Această evaluare a riscurilor ar trebui să fie transmisă Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă („agenția”), instituită prin Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾, și să facă obiectul unor rapoarte periodice adresate atât Comisiei, cât și agenției. Cu toate acestea, posibilitatea de a nu efectua respectivele verificări sistematice ar trebui să se aplice numai pentru o perioadă de tranziție limitată în ceea ce privește frontierele aeriene. La punctele de trecere a frontierei unde nu se efectuează respectivele verificări sistematice, ar trebui stabilită identitatea persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, pe baza prezentării unui document de călătorie autentic, valabil pentru trecerea frontierei. În acest scop, persoanele respective ar trebui să fie supuse unei examinări simple și rapide a valabilității documentului de călătorie pentru trecerea frontierei și a prezenței unor semne de falsificare sau de contrafacere, recurându-se, după caz, la dispozitive tehnice și, în cazul în care există îndoieli cu privire la documentul de călătorie sau există indicii că o astfel de persoană ar putea reprezenta o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale statelor membre, poliștii de frontieră ar trebui să consulte toate bazele de date relevante în conformitate cu prezentul regulament.
- (12) În cazul în care un stat membru intenționează să efectueze verificări punctuale prin consultarea bazelor de date relevante în ceea ce privește persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, acesta notifică acest lucru fără întârziere celorlalte state membre, agenției și Comisiei. Comisia ar trebui să elaboreze o procedură pentru această notificare, în cooperare cu statele membre, în conformitate cu Manualul practic pentru poliștii de frontieră (Manualul Schengen).

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2004/82/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind obligația operatorilor de transport de a comunica datele privind pasagerii (JO L 261, 6.8.2004, p. 24).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului (JO L 251, 16.9.2016, p. 1).

- (13) Prin Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, Uniunea a introdus elementele biometrice de identificare a imaginii faciale și a amprentelor digitale ca element de securitate în pașapoartele și documentele de călătorie eliberate de statele membre. Aceste elemente de securitate au fost introduse pentru a face pașapoartele și documentele de călătorie mai sigure și pentru a stabili o legătură fiabilă între titular și pașaport sau documentul de călătorie. Prin urmare, statele membre ar trebui să verifice cel puțin unul dintre aceste elemente biometrice de identificare în cazul în care există îndoieli cu privire la autenticitatea documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei sau la identitatea titularului. Aceeași abordare ar trebui să se aplice verificărilor efectuate în privința resortisanților țărilor terțe, atunci când este posibil.
- (14) Pentru a facilita efectuarea unor verificări sistematice prin consultarea bazelor de date, statele membre ar trebui să elimine treptat documentele de călătorie fără zonă de citire optică.
- (15) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării Directivei 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.
- (16) Statele membre ar trebui să introducă date în bazele de date ale Uniunii, în propriul lor interes și în interesul celorlalte state membre. Acestea ar trebui, de asemenea, să se asigure că datele sunt exacte și actualizate și că sunt obținute și introduse cu respectarea legii.
- (17) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume consolidarea verificărilor la frontierele externe prin consultarea bazelor de date ca răspuns, în special, la intensificarea amenințărilor teroriste, privește una dintre garanțiile spațiului fără controale la frontierele interne și, prin urmare, buna funcționare a spațiului Schengen, acesta nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre la nivel individual, dar poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii. Aceasta poate, în consecință, adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (18) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Deoarece prezentul regulament constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezentul regulament dacă îl va pune în aplicare în legislația sa națională.
- (19) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului ⁽³⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și acesta nu i se aplică.
- (20) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽⁴⁾. Prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și acesta nu i se aplică.
- (21) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁵⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, 29.12.2004, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

⁽³⁾ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

⁽⁴⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

⁽⁵⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁶⁾ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și a dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

- (22) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽¹⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽²⁾.
- (23) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽³⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽⁴⁾.
- (24) În ceea ce privește utilizarea SIS, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau se raportează la acesta, în înțelesul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003, al articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005 și respectiv al articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2011. Rezultatele căutărilor în SIS nu ar trebui să aducă atingere articolului 1 alineatul (4) din Decizia 2010/365/UE a Consiliului ⁽⁵⁾.
- (25) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de cartă.
- (26) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 2016/399 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Articolul 8 din Regulamentul (UE) 2016/399 se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) La intrare și la ieșire, persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii sunt supuse următoarelor verificări:

(a) verificarea identității și a cetățeniei persoanei și a autenticității și a valabilității documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei, inclusiv prin consultarea bazelor de date relevante, în special:

1. SIS;
2. baza de date a Interpolului privind documentele de călătorie furate și pierdute (SLTD);
3. bazele de date naționale care conțin informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate.

Pentru pașapoartele și documentele de călătorie care conțin un suport de stocare, astfel cum este menționat la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului (*), se verifică autenticitatea datelor înscrise în cip;

⁽¹⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽²⁾ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

⁽³⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽⁴⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

⁽⁵⁾ Decizia 2010/365/UE a Consiliului din 29 iunie 2010 privind aplicarea dispozițiilor acquis-ului Schengen referitoare la Sistemul de Informații Schengen în Republica Bulgaria și în România (JO L 166, 1.7.2010, p. 17).

- (b) verificarea faptului că o persoană care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii nu este considerată a fi o amenințare pentru ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale oricăruia dintre statele membre, inclusiv prin consultarea SIS și a altor baze de date relevante ale Uniunii. Acest lucru nu aduce atingere consultării bazelor de date naționale și ale Interpolului.

În cazul în care există îndoieli cu privire la autenticitatea documentului de călătorie sau la identitatea titularului său, se verifică cel puțin unul dintre elementele biometrice de identificare integrate în pașapoartele și în documentele de călătorie emise în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2252/2004. În măsura în care este posibil, această verificare se efectuează și în ceea ce privește documentele de călătorie care nu intră sub incidența regulamentului respectiv.

- (2a) În cazul în care verificările prin consultarea bazelor de date menționate la alineatul (2) literele (a) și (b) ar avea un impact disproporționat asupra fluidității traficului, un stat membru poate decide să efectueze aceste verificări în mod punctual la anumite puncte de trecere a frontierei, ca urmare a unei evaluări a riscurilor legate de ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale oricăruia dintre statele membre.

Domeniul de aplicare și durata reducerii temporare la verificările punctuale prin consultarea bazelor de date nu depășesc ceea ce este strict necesar și sunt definite în conformitate cu o evaluare a riscurilor efectuată de statul membru în cauză. Evaluarea riscurilor expune motivele reducerii temporare la verificările punctuale prin consultarea bazelor de date, ține seama, printre altele, de impactul disproporționat asupra fluidității traficului și furnizează statistici privind pasagerii și incidentele legate de criminalitatea transfrontalieră. Aceasta este actualizată periodic.

Persoanele care, în principiu, nu fac obiectul unor verificări punctuale prin consultarea bazelor de date fac cel puțin obiectul unei verificări în vederea stabilirii identității acestora pe baza prezentării unor documente de călătorie. O astfel de verificare constă într-o examinare simplă și rapidă a valabilității documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei și a prezenței unor semne de falsificare sau de contrafacere, recurgându-se, după caz, la dispozitive tehnice și, în cazurile în care există îndoieli cu privire la documentul de călătorie sau există indicii că o astfel de persoană ar putea reprezenta o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale statelor membre, polițistul de frontieră consultă bazele de date menționate la alineatul (2) literele (a) și (b).

Statul membru în cauză transmite fără întârziere propria sa evaluare a riscurilor, precum și actualizări ale acesteia, Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă («agenția»), instituită prin Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului (***) și informează o dată la șase luni Comisia și agenția cu privire la aplicarea verificărilor prin consultarea bazelor de date efectuate pe o bază punctuală. Statul membru în cauză poate decide să clasifice evaluarea riscurilor sau părți ale acesteia.

- (2b) În cazul în care un stat membru intenționează să efectueze verificări punctuale prin consultarea bazelor de date în temeiul alineatului (2a), acesta transmite o notificare celorlalte state membre, agenției și Comisiei în mod corespunzător și fără întârziere. Statul membru în cauză poate decide să clasifice notificarea sau părți ale acesteia.

În cazul în care statele membre, agenția sau Comisia au motive de îngrijorare legate de intenția de a efectua verificări punctuale prin consultarea bazelor de date, acestea transmit fără întârziere o notificare statului membru în cauză în legătură cu motivele de îngrijorare respective. Statul membru în cauză ține seama de aceste motive de îngrijorare.

- (2c) Până la 8 aprilie 2019, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului o evaluare a punerii în aplicare și a consecințelor alineatului (2).

- (2d) În ceea ce privește frontierele aeriene, alineatele (2a) și (2b) se aplică pentru o perioadă de tranziție maximă de șase luni de la 7 aprilie 2017.

În cazuri excepționale, dacă un anumit aeroport întâmpină dificultăți specifice legate de infrastructură care impun o perioadă mai lungă de adaptare pentru a permite desfășurarea unor verificări sistematice prin consultarea bazelor de date fără ca acest lucru să aibă un impact disproporționat asupra fluidității traficului, perioada de tranziție de șase luni menționată la primul paragraf poate fi prelungită pentru aeroportul respectiv cu o perioadă maximă de 18 luni în conformitate cu procedura descrisă la al treilea paragraf.

În acest scop, cel târziu cu trei luni înainte de expirarea perioadei de tranziție menționate la primul paragraf, statul membru notifică Comisiei, agenției și celorlalte state membre dificultățile specifice legate de infrastructură din aeroportul respectiv, măsurile preconizate pentru soluționarea acestora și perioada necesară punerii în aplicare a acestora.

În cazul în care există dificultăți specifice legate de infrastructură care impun o perioadă mai lungă de adaptare, Comisia, în termen de o lună de la primirea notificării menționate la al treilea paragraf și după consultarea agenției, autorizează statul membru în cauză să prelungească perioada de tranziție pentru aeroportul respectiv și, dacă este cazul, stabilește durata unei astfel de prelungiri.

(2e) Verificările prin consultarea bazelor de date menționate la alineatul (2) literele (a) și (b) pot fi efectuate în prealabil, pe baza datelor privind pasagerii primite în conformitate cu Directiva 2004/82/CE a Consiliului (***) sau în conformitate cu alte dispoziții legale naționale sau ale Uniunii.

În cazul în care aceste verificări se desfășoară în prealabil pe baza unor astfel de date privind pasagerii, datele primite în prealabil se verifică la punctul de trecere a frontierei în raport cu datele din documentul de călătorie. Se verifică, de asemenea, identitatea și cetățenia persoanei în cauză, precum și autenticitatea și valabilitatea documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei.

(2f) Prin derogare de la alineatul (2), persoanele care beneficiază de dreptul de liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii și care trec frontierele interne terestre ale statelor membre pentru care verificarea în conformitate cu procedurile de evaluare Schengen aplicabile a fost deja finalizată cu succes, dar pentru care decizia privind eliminarea controalelor la frontierele lor interne în temeiul dispozițiilor relevante din actele de aderare relevante nu a fost încă luată, pot face obiectul verificărilor la ieșire menționate la alineatul (2) doar în mod nesistematic, pe baza unei evaluări a riscurilor.

(*) Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, 29.12.2004, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului (JO L 251, 16.9.2016, p. 1).

(***) Directiva 2004/82/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind obligația operatorilor de transport de a comunica datele privind pasagerii (JO L 261, 6.8.2004, p. 24)."

2. La alineatul (3) litera (a), punctele (i) și (ii) se înlocuiesc cu următorul text:

„(i) verificarea identității și a cetățeniei resortisantului țării terțe și a autenticității și a valabilității documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei, inclusiv prin consultarea bazelor de date relevante, în special:

1. SIS;

2. baza de date SLTD a Interpolului;

3. bazele de date naționale care conțin informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate.

Pentru pașapoartele și documentele de călătorie care conțin un suport de stocare, se verifică autenticitatea datelor înscrise în cip, sub rezerva disponibilității unor certificate valabile;

„(ii) verificarea documentului de călătorie este însoțită, după caz, de viza sau de permisul de ședere solicitat.”

3. La alineatul (3) litera (a), punctul (vi) se înlocuiește cu următorul text:

„(vi) verificarea dacă resortisantul țării terțe în cauză, mijlocul său de transport și obiectele pe care le transportă nu sunt de natură să pună în pericol ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale unui stat membru. Respectiva verificare include consultarea directă a datelor și a alertelor cu privire la persoane și, dacă este necesar, a obiectelor incluse în SIS și în alte baze de date relevante ale Uniunii, precum și, după caz, a măsurilor ce urmează să fie întreprinse în urma unei alerte. Acest lucru nu aduce atingere consultării bazelor de date naționale și ale Interpolului.”

4. La alineatul (3) litera (g), punctele (i) și (ii) se înlocuiesc cu următorul text:

„(i) verificarea identității și a cetățeniei resortisantului țării terțe și a autenticității și a valabilității documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei, inclusiv prin consultarea bazelor de date relevante, în special:

1. SIS;
2. baza de date SLTD a Interpolului;
3. bazele de date naționale care conțin informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate.

Pentru pașapoartele și documentele de călătorie care conțin un suport de stocare, se verifică autenticitatea datelor înscrise în cip, sub rezerva disponibilității unor certificate valabile.”

5. La alineatul (3) litera (g), punctul (iii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) verificarea faptului că resortisantul respectiv al unei țări terțe nu este considerat a fi o amenințare pentru ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale oricăruia dintre statele membre, inclusiv prin consultarea SIS și a altor baze de date relevante ale Uniunii. Acest lucru nu aduce atingere consultării bazelor de date naționale și ale Interpolului.”

6. La alineatul (3) litera (h), punctul (iii) se elimină.

7. La alineatul (3) se adaugă următoarele puncte:

„(ia) verificările prin consultarea bazelor de date menționate la litera (a) punctele (i) și (vi) și la litera (g) pot fi efectuate în prealabil, pe baza datelor privind pasagerii primite în conformitate cu Directiva 2004/82/CE a Consiliului sau în conformitate cu alte dispoziții legale naționale sau ale Uniunii.

În cazul în care aceste verificări se desfășoară în prealabil pe baza unor astfel de date privind pasagerii, datele primite în prealabil se verifică la punctul de trecere a frontierei în raport cu datele din documentul de călătorie. Se verifică, de asemenea, identitatea și cetățenia persoanei în cauză, precum și autenticitatea și valabilitatea documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei;

(ib) în cazul în care există îndoieli cu privire la autenticitatea documentului de călătorie sau la identitatea resortisantului unei țări terțe, verificările, atunci când este posibil, includ verificarea a cel puțin unuia dintre elementele biometrice de identificare integrate în documentele de călătorie.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 15 martie 2017.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

I. BORG